

vää, että Bill oli hänelle hyvin rakas.

"Minä en välitä siitä kuinka korkealle hän voi hypätä; voihan hän edes nostaa housunsa ja panna kauluksen kaulaansa. Ja hänen hiuksensa aina näyttävät siltä kun niitä ei olisi viikkoon kammattu!"

"Hän pitää hiuksensa pitkänä pallonpeliä varten," sanoi Joe ja sitten jatkoi uhmaten: "Mitä sillä on väliä vaikka ei hänen housunsa aina näytäkään niin siloselle ja siistille ja vaikka ei hän pidäkään kaulusta, kun hän on vaan hyvä toveri?"

"Vai niin! Vai sinun paras toverisi! Oh, Joe sinä huolestuttat minut aivan kuolemaan asti. Ja onhan siellä Villie Gordon. Miksi et leiki hänen kanssaan? Hän on sellainen pikku gentlemani; hänen käytöksensä on todella kaunis. Ja eikös hän ole sinun luokallasi?"

Nyt pikku närkästys kokonaan katosi pojan kasvoilta ja ilme muuttui inhoksi ja suuttumukseksi.

"Sekö 'hienohelma'! En tahtoisin että minut kuolleenakaan tavattaisiin hänen seurassaan! Me pojat sanomme häntä 'siskoksi'. Hän tekee kelmiyttä laskennossa, kopioi tavauslaksynsa kirjasta, itkee vähimmästään tyrkkäyksestä ja hän juoruua!"

Viimeisen sanan Joe melkein kirkui. Hänen äänensä oli kohonnut sana sanalta kovemmaksi ja kimakammaksi kun hän luetteli Villien syntejä yhden toisensa jälkeen. Ja sitten hän lähti paiskoen ovia minkä jaksoi ja tömisteli jalkojaan vihan vimmassa.

Joe oli aina koettanut olla huolellinen ja siisti äitiään miellyttääkseen, mutta nyt tänä iltana hänellä ei ollut siihen vähintäkään halua. Hän repäsi pois kravattinsa, kääri sen myttyyn ja heitti nurkkaan, pikaisesti heitti vaatteet päältään hujaa hajan lattialle ja heittäytyi vuoteelle ilman iltarukousta luekemma — "aivan kiusalla" ajatteli hän kiukkuisena itseksensä.

Kauan jälkeen kun Joe oli jo unien maailmassa ehkäpä unissaan käyden käsikädessä parhaimman leikkiverinsa kanssa, josta äiti oli niin ankaria sanoja puhunut, tuli Mrs. Owens poikansa makuuhuoneeseen, järjesti hänen vaatteensa, hellästi pyyhki valittomat hiukset otsalta, johon painoi "hyvää yöä" suudelmaansa.

Sitten hän povistui poikansa vuoteen viereen ja rukoili, että ylhäinen isä varjeleisi hänen poikansa kiusauksilta ja pitäisi hänet pois pahasta.

Äiti oli kokonaan tietämätön siitä, kuinka paljon hän poikaansa vahingoittaa allituisilla vikojen penkomisella ja nuhtelevilla muistutuksilla.

Seuranavana päivänä Bill ja Joe taas tulivat koulusta yhtä matkaa kuten tavallista ja mahdollisesti entistä parempina ystävinä. Kun he erosivat kadun kulmassa, sanoi Joe:

"Tästä edes tapaamme toisemme aina tuolla kulman takana lähellä apteekkia."

Ja kun Bill kysyvästi katsoi

hänneen rehellisillä silmillään ehätti Joe selittämään:

"Äidillä on usein päänsärkyä ja meidän melumme voisi tehdä sen pahemmaksi."

"Olkkoon menneeksi," vastasi Bill.

Mrs. Owens aina kerskui sillä, että häntä ei koskaan päänsärky vaivaa. Tähän saakka ei myöskään Joe pitänyt tapanaan valehdella.

Kenen syy oli, että hän tällä kertaa valehteli?

Ravintolassa

Se oli näitä uudenaikaisia ravintoloita joita kutsutaan nimellä Cafeteria, missä kukin kundi kantaa tarjottimella ostamaansa acrian pöytään.

Istuimme ravintolan nurkassa katsellen erilaisia ihmistyyppäjä, jotka kulkivat edestakaisin tarjotintiskin ja pöytien väliä. Muiden muassa huomasimme lempeäkatseisen miehen vaimonsa ja pikkupoikansa kera. Poika oli noin yhdeksän tai kymmenen vuoden ikäinen, ja oli huomiota herättävän vilkas ja älykkään näköinen. Hän oli erittäin kiintynyt ruokiensa valitsemiseen ja hyvin usein hän neuvotteli niistä isänsä tai äitinsä kanssa, kun hän liikkui paikasta toiseen tiskin luona.

Vihdoin oli jokaisen kolmen tarjotin valmiina ja he kääntyivät, kukin itse kantaen tarjotintaan, etsiäkseen sopivan pöydän. En tiedä miten se oikein tapahtui, mutta jonkin onnetoman satuman tähden poika pudotti tarjottimensa. Se räjäys ja astioiden helinä sai jokaisen katseen kääntymään sinnepäin. Poikaparka näytti pelästyneeltä ja hän punastui ja oli melkein purskattaa itkuun. Äiti hämmencyi myöskin ja oli vähällä osoittaa hermostuneisuutta ja torua poikaa. Isä kohtasi pani pois oman tarjottimensa, puhui jotain pojalle matalalla äänellä ja yhdessä he kokosivat ylös särkyneet astiat lattialta, jotka antoivat ravintolapalvelijalle, joka hätäisesti tuli heidän avukseen.

Äiti istuutui pöytään sillävälillä kun isä ja poika menivät taas tarjotintiskin luo ja poika sai taaskin kantaa oman tarjottimensa kuten ennenkin. Sillä aikaa kun ruokia laitettiin tarjottimelle, taputteli isä poikaa hartioille ja nymyili hänelle rohkaisevasti ja poika katsoi isäänsä silmiin luottamuksella ja kiittollisuudella, ja sellainen toveruuden ilme kuvastui kummannkin heidän katseissaan, että sitä oli todella ihana nähdä.

En voinut olla toivomatta, että jokainen, joka näki onnettomuuden, olisi ollut tilaisuudessa näkemään myöskin tämän kohtauksen ja ymmärtämään sen. Katsoin yli pöydän nähdäkseen, josko toverini on tämän huomannut, ja kasvonsa eleistä näin, että hän oli. Silmissään kiilui pidätetty kyynel ja hän sanoi liikutulla äänellä:

"Tuo saattaa mieleeni ihanim-

man muiston mitä minulla on äidistäni. Se pikku tapaus tapahtui kerran kun minä autoin äitiä astioiden pesussa eräänä iltana. Olin vielä aivan lapsi, mutta minut oli opetettu tekemään pikku askareita. Sinä päivänä äidilläni oli paljon työtä ja hän oli hyvin väsynyt. Oli ollut vieraita päivällisellä ja parhaimmat astiat oli käytetty. Olimme juuri lopettamassa astioiden pesun äidin kanssa kun minun pikku veljeni heräsi ja alkoi itkeä. Äiti kiiruhti katsomaan veljeä ja minä jatkoin työtä kantaen astioita hyllylle.

Olin kantamassa viimeistä syllistä astioita kaappiin, kahvikuppeja ja vateja, kun kompastuin lattialla olevaan mattoon ja kaaduin. Kupit tietysti menivät helisten lattialle ja suurin osa niistä särkyi. Ne olivat äidin lahjaesineitä, joita hän piti suuressa arvossa. Juoksin kohti äidin luo, jolle kerroin onnettomuudestani. Tietysti äiti oli roimauksen kuullut ja arvannut mitä oli tapahtunut. Mutta hänen katseensa ilmaisi mitä syvintä myötätuntoa ja äänensä oli matala ja helä kun hän sanoi:

"Rakas tyttöseni, se oli todella ikävä sattuma. Olen kovin pahoillani, mutta älä nyt enään itke, ethän sinä sitä tarkoittanut tehdä, vahinkohan se oli. Sinä teit parhaasi auttaaksesi äitiä, joten unohtakaamme tämä ikävä tapaus. Tapahtuu niitä vahingoita isoillekin ihmisille toisinaan."

Nyt kun olen itsekin äiti, tiedän että hänen myötätuntonsa minua kohtaan oli paljon suurempi kuin hänen surunsa astioiden särkymisestä. Tiedän, että on olemassa paljon huolimattomia lapsia—johon kai löytynee syy myöskin—mutta silloin kun on huolellinen ja parastaan koettava lapsi sattuu vahinkoon, niin se on jo itsessään kova rangaitus hänelle ja se vanhin, joka voi asian niin hyvin tasoittaa, kun minun äitini teki tai niinkuin tuo isä teki, todellakin ansaitsee se kiitoksen."

Kun poistuimme ravintolasta, oli meidän kuljettava sen pöydän ohitse, missä poika istui syömässä isänsä ja äitinsä kanssa ja he puhelivat iloisesti ja nauttoivat niinkuin ei mitään ikävää onnettomuutta olisi tapahtunutkaan.

"Ah", jatkoi ystäväni, "jos me panisimme enemmän huomiota lastemme tunteille, niin pikkuväki kodeissamme olisi paljon onnellisempaa."

"Se on totta," vastasin minä. "Ja silloin olisi myöskin vanhempi väki kodeissamme paljon onnellisempi silloin kun lapset ovat kotona sekä silloin kun lapset ovat kasvaneet täyteen ikäänsä ja kodin jättäneet."

Toverittaren yksityisnumeroiden hinta on viisisenttiä kappale pait-si niputtain ostain, jolloin ne ovat (viisi kappaletta ja siitä ylöspäin) kaksi senttiä kappale.

Astorian s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta kello 8. Osote 262 Taylor ave.

Hirtettäväksi tuomitun äiti

"—Jospa vielä jaksaisin muutamana päivänä—saisin vielä muutamana dollarin ansaituksi, niin saisin poikani vielä kerran ikimokaksi sitten kun he ovat hänet hirttäneet—" *)

Raskaat kyynelkarpaleet valuvat alas äidin kalpeita, huolteen uurtamia poskia. Karkeissa, työn kangistamissa käsissään hän hellästi piteli rahoja, jotka hän oli ansainnut polvillan työmien liikehuoneiden lattoilla puh distaen niiden jälkiä, jotka kurjien onnettomuudesta elävät — joiden onni riippuu siitä, että maailmassa on kurjia ja onnettomia.

*) Muutama vuosi sitten kertoivat sanomalehdet uutisen, että eräs vaimo kuuraa lattiolta, ansaitakseen rahaa niin paljon, että voisi haudata kuolemaan tuomitun poikansa sen jälkeen, kun hänet on hirtetty.

(Alku 7:llä sivulla)

Hoquiamin s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjollassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315—10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN Kokoukset

pidetään joka torstai Suomi-Haalilla kello 8 j. p. p. Kaikki tervetulleita.

Waukeganin, Ill., s. s. osaston viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina alkaen klo 2 i. p.

Osaston ompeluseuran kokoukset on joka kuukauden toisena torstaina alkaen klo 2 i. p. Kahvia kokouksen loputtua.

Hannan s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 8 j. p. p. (Huom.) Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)

Storkettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokouksia pidetään joka toinen torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikkiin.

Kenkiä

• jotka tyydyttävät kaikkia.
• Jos haluatte sopivia, kes-
• täviä ja samalla aistikkaita
• KENKIÄ, tulkaa katso-
• maan meidän jalkinevaras-
• toamme. Me voimme tyy-
• dyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON

Jos olette

Kipeä

Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 5.

Jos on yli 25 erilaista miesten ja naisten tautia on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeistä. Lähettäkää taudin nimeltä taudin oireet ja me ostamme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnat y. m. (Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan tosi suomalaisia lääkkeitä.)

(Tämän kirjan saatto vapaasti, ja pitäisi olla jokaisen suomalaisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä....Varokaa humpuuki lääkkeitä ja humpuuki tohtoria....)

—Lignell'in Apteeki on suurin—
—suom. Apteeki Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.